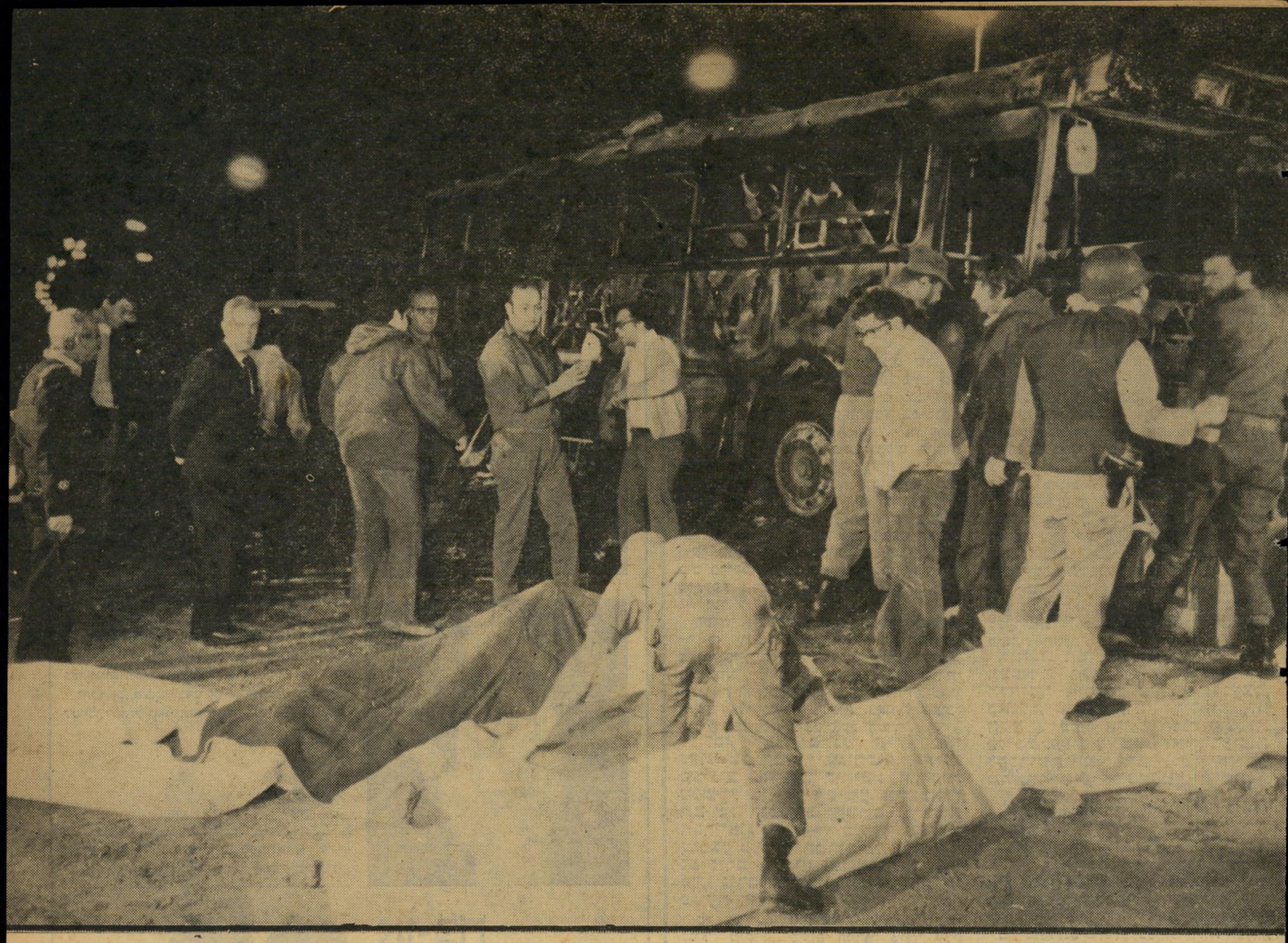

חללי אוטובוס־הדמים בכביש החוף

המחשבה המבולבלת על הפעולות של אירגוני אש"ף מתחילה בבילבול השורר בכלי־התיקשורת. הבה נקרא לדברים בשמותיהם

קומנדו-גרילה-טרור

דומה כי בטיפולם באירועים שונים שבתחום הלוחמה הלא־סדירה למיניה, הגיעו אנשי תיקשורת־ההמונים לשיא האנדרלמוסיה וההפקרות המינוחיות.

אותם האנשים והמעשים עצמם הם „גרילה", „טרו־ריסטים", „קומנדו", „מחבלים" או „פידאיון" (שם־תואר המביע כבוד, שהוראתו „מקריב עצמו" למען מטרה נעלה) — הכל לפי ההשקפות הפוליטיות של כל כתב או עורך, בורותו בנושא המדווח, רמת התרגשותו, או הערכתו איזה תואר ייראה יפה ומושך יותר בכותרת.

כיום, מפני סיבות שונות, השפעת אמצעי־התיקשורת הורגת הרבה מעבר לתחומם המוג־

> **האבחנה המשמעותית ביותר בין גרילה לטרור היא באופי הכוונות והיעדים**

דר, והיא לא רק אחראית לעירפול המוחלט של הנושא המדובר אצל ההדיוטות, אלא תו־רמת גם לבילבול ולשיטחיות שלוקים בם, במידה רבה מדי, גם רבים מדי מן האמורים להיות מבינים מומחים.

לכן, דבר ראשון, צריך שננסה לסדר וליישר כלשהו את השורה הסמנטית.

„לוחמה לא־סדירה" משמעה פעילות מזוויינת של כו־חות ובודדים לוחמים, שאינה מנוהלת לפי עקרונות המילחמה וכללי הלחימה הרגילים. שני סוגי־המישנה הראשיים שלה הם „לוחמת־גרילה" ו„לוחמת־טרור". אין

מאת

בנימין עמידרור

לבלבל „לוחמה לא־סדירה" עם „לוחמה זעירה", שהיא בהחלט „סדירה" ומציינת מיכלול טאקטיקות וטכניקות ללחימת יחידות קטנות ואוטונומיות יחסית.

בוודאי שאין לערבב „לוחמה לא־סדירה" עם „כוח לא־סדיר". אלה שני דברים שונים ונפרדים, שאינם בהכ־רח חופפים. יחידות „קומנדו", בייחוס הנכון של תואר זה, הן יחידות סדירות מובהקות, שבנויות ומאומנות להילחם גם בלוחמת־גרילה. לעומתם, גופים של גרילה, עשויים למצוא עצמם נלחמים, מבחירה או מאונס, בטכ־ניקות ואפילו בטאקטיקות „סדירות". וראה אנשי איר־גוני המחבלים עכשיו, בדרום־לבנון.

„לוחמת קומנדו" היא מונח שהמציאו העי־תונאים. יחידות הקומנדו, כשאינן לוחמות כיחידות רגילות, מפעילות לוחמה־זעירה ועיי־תים, כאמור, גם לוחמת־גרילה, אבל אף פעם לא „לוחמת קומנדו".

אבחנה חשובה ושימושית אחרת היא בין „גרילה" ל„טרור". האבחנה, כמו המונחים עצמם והמושגים שהם מייצגים, כולם עניינים לגמרי ונייטראלים במהותם. אבל בגלל סיבות מובנות — שמייד תובנה טוב יותר — נחשב המונח „טרור" מילה לא־יפה. עושים מעשי־טרור, גאים בם — אבל מתהדרים בתארים כמו „קומנדו" או „גרילה", שהוראתם שונה לחלוטין.

האבחנה המשמעותית והפראקטית ביותר בין גרילה לטרור הוא באופי הכוונות והיעדים. „גרי־לה" כשמה כן היא, „מילחמה קטנה/זעירה" בספרדית (המקור ממילחמות הספרדים בנפוליאון, אחרי שהביס את צבאם הסדיר וכבש את חצי־האי האיברי). המונח מכוון ללוחמה לא־סדירה, שיעדיה צבאיים — כוחות לוחמים של האוייב בתוך איזור־לחימה או מחוצה לו, ומרכיבי המערך הלוגיסטי המזין את הכוחות הלוחמים האויי־בים. לוחמת־גרילה דומה לא מעט ללוחמה־הזעירה. אבל בלוחמה מן הסוג האחרון משתתפים כיום גם אמצעים כבדים כמו מסוקים, טנקים, נגמ"שים, מרגמות ואף תו־

> **הילד של היום - הוא הלוחם והמדכא של מחר**

תחים, רק בכמויות קטנות במקום בריכוזים הרגילים, ובאורח־פעולה שונה. אלה חסרים בלוחמת־הגרילה. אלה, עם ההסתמכות הקיצונית על האפתעה, הן האבחנות המשמעותיות ביותר בין לוחמת־גרילה ללוחמה־זעירה.

ה„טרור" הוא פעילות אלימה מזויינת, שמדוייק יותר להגדירה „תת־לוחמה" תחת „לוחמה". תכלית הטרור לקדם מטרות שונות — האופייניות ביותר הן פוליטיות או פליליות — באמצעות הטלת מורא על אוכלוסיה